

ZBOROVANJA**1st International Conference on Environmental Research and Assessment**

Bukarešta, Romunija, 23.–27. 3. 2003

Center za okoljske raziskave in študije Univerze v Bukarešti je pripravil 1. mednarodno konferenco o okolju z naslovom 1st International Conference on Environmental Research and Assessment ali ICERA 2003. Povabil je raziskovalce, inštitucije in pedagoške delavce, ki so predstavili rezultate raziskav o okolju, si izmenjali ideje in informacije o okoljskih tehnologijah ter iskali rešitve za okoljske probleme.

Center za okoljske raziskave je bil ustanovljen marca 1993, ko sta dr. Valer Trufas in dr. Maria Patroescu z geografskega oddelka bukareške univerze postavila temelje tega centra. Center se financira sam in spada pod okrilje Univerze. Na Centru se ukvarjajo z vodenjem okoljskih projektov, z raziskavami zavarovanih območij, urbano in ruralno ekonomijo, pa tudi z pedagoškimi aktivnostmi.

Tematika konference je bila vezana na okolje iz različnih vidikov. Izhodišča konference so bila:

- urbana in ruralna ekologija,
- upravljanje z odpadki,
- biodiverziteta in zavarovana območja,
- čiste tehnologije,
- računalniško modeliranje in geografski informacijski sistemi,
- okoljsko izobraževanje.

Konferenca se je aktivno udeležilo čez 100 ljudi, od tega je bilo 46 prispevkov predstavljenih s kratkim predavanjem, ostale vsebine pa so bile predstavljene s posterji (60 različnih vsebinskih problemov). Sodelujoči so bili iz vzhodnoevropskih držav, Azije, Amerike, severne Evrope in tudi dva geografa iz Slovenije. Zaradi začetka vojne v Iraku, dan za tem se je začela konferenca, je kar nekaj sodelujočih prihod na konferenco odpovedalo.

Konferenco so otprli rektor bukareške univerze dr. Ioan Mihailoescu, predstavniki ministrstva za vode in varovanje okolja, predstavnik ministrstva za šolstvo in znanost, poddekan geografskega oddelka dr. Emil Vespreamanu ter direktorica centra za okoljske raziskave dr. Maria Patroescu.

Prispevki so se vsebinsko nanašali na interdisciplinarne pristope v okoljskem raziskovanju, varovanje okolja, vodo, zrak, prsti, kamnine, živalstvo ter tehnologije pri okoljskih raziskavah. Iz Slovenije sta se konferenca udeležila mag. Blaž Repe s prispevkom o eroziji prsti v Sloveniji in dr. Ana Vovk Korže s prispevkom o problematiki kvalitete podtalne vode v Sloveniji.

Kar nekaj prispevkov je bilo usmerjenih v prikaz vplivov različnih dejavnosti na okolje, zlasti koriščenja mineralnih surovin, transporta, poselitve, izkoriščanja morskih ekosistemov ter posameznih panog industrije.

Prispevki o geografskih informacijskih sistemih so bili vezani na problematiko varovanja okolja in ta tema je bila tudi najbolj izpostavljena pri obravnavi posameznih območij. Večina referentov je predstavila določen okoljski problem na primeru države, iz katere so prišli.

Prispevki so objavljeni na zgoščenki, ki so jo pripravili še pred konferenco, kar je zelo pohvalno od organizatorjev.

Ne moremo mimo občutka, da postaja problematika varovanja okolja v Romuniji aktualna, kar je tudi razumljivo spričo podatka, da je ta država po razvitosti na predzadnjem mestu med evropskimi državami (za njo je le še Albanija). Slab gospodarski položaj se občuti tudi na univerzi, kjer razpolagajo z zelo staro opremo, medtem ko računalniške opreme na geografskem oddelku sploh nismo zasledili.

Pa vendar ima Univerza v Bukarešti že dolgo tradicijo, saj je stara 140 let. Ima okoli 25.000 študentov in 18 fakultet. Univerza razpisuje zelo veliko različnih študijskih programov (na primer 12 programov za učenje na daljavo, 100 različnih magistrskih programov in 50 doktorskih programov). V okviru univerze je 50 inštitutov, oddelkov in centrov, ki opravljajo raziskovalno delo, večinoma v povezavi z drugimi

državami. Imajo evropski kreditni sistem študija in izvajajo študijske programe z drugimi evropskimi fakultetami. Podpisanih imajo prek 100 bilateralnih sporazumov z univerzami 40 držav po svetu in sodelujejo v programih kot so na primer Erasmus, Lingua, Naric, Leonardo da Vinci, UNICA, TEMPUS in TEMPRA. Vsako leto več kot tisoč študentov iz Bukarešte študira na eni izmed svetovnih univerz. Med partnerskimi univerzami bukareške univerze ni našete nobene od slovenskih univerz.

Ana Vovk Korže

Simpozij Regionalnorazvojna problematika BiH in sosednjih držav v procesu približevanja Evropski zvezi

Tuzla, Bosna in Hercegovina, 21.–22. 4. 2003.

Pregledati regionalno razvojno stanje v državah na območju bivše Jugoslavije in v sosednjih državah, iskanje razvojnih možnosti in seveda vzpodbuditi v regiji in tudi v širšem evropskem prostoru zanimanje za razvoj obravnavanega prostora je bil osnovni namen doslej enega redkih tovrstnih strokovnih sestankov v Bosni in Hercegovini, pa tudi v večini drugih obravnavanih držav. Gre v glavnem za območje močnega gospodarskega zaostajanja z marsikje nerešljivimi razvojnimi problemi. V vojnih dogodkih uničeni gospodarstvo, infrastruktura in bivališča so pomnožili že tako številna in obsežna eksodusna območja, kot so jih imenovali hrvaški geografi in jih razširili tudi na ravninski svet. Izstopajo izredno velike regionalne razvojne razlike, ki se kljub šibkemu gospodarskemu stanju v urbaniziranih območjih še povečujejo. Da je gospodarsko povezovanje z »Evropo« edina možnost hitrejšega gospodarskega razvoja večine obravnavanih območij so pokazali tako referati kot razprava.

Posebnost simpozija je bila zastopanost geografov in ekonomistov, ki so si bili dokaj blizu v svojih izvajanjih, čeprav je v referatih geografov prevladoval prostorski, ekonomistov pa gospodarski vidik. Dvojnost, ki pa je bila z vsebinskega vidika samo koristna, je močno izstopala tudi v živahnih razpravah. V Tuzli so se poleg domačih strokovnjakov zbrali še kolegi iz Hrvaške, Makedonije, Srbije, Slovenije in Madžarske, ki so iz silno različnih okolij poročali o podobnih regionalnorazvojnih problemih, geografi predvsem o njihovih prostorskih in socialnih posledicah. Te so marsikje precej različne od tistih pred letom 1990, saj so se zaradi izrednega pomanjkanja delovnih mest migracijski tokovi močno preusmerili v tujino. Zaradi značaja simpozija so bila metodološka vprašanja razumljivo skromno prisotna, zato pa veliko več aplikativna.

Več referentov in tudi razpravljalcev je govorilo o regionalizaciji, ki je v vseh državah prednostna problematika pri vključevanju v Evropsko skupnost povezano z gospodarskim in regionalnim razvojem in ki je tudi sicer osnova za načrtovanje skladnejšega regionalnega razvoja. Večje pozornosti je bila deležna obravnava industrije večinoma še vedno kot glavni delodajalec, ki pa so jo dogajanja po letu 1990 najbolj prizadela. Marsikje v obravnavanem območju lahko še sedaj govorijo o preobrazbi industrije in o njenem prilagajanju načelom tržne ekonomije, dalje o njeni privatizaciji, tujih investicijah in vključevanju v globalizacijske tokove. Več referatov je predstavilo regionalno razvojno problematiko posameznih regij ali držav ter posamezne specifične razvojne elemente kot jadranski naftovod, zaposlenost in nezaposlenost in še posebej regionalno razvojno problematiko obmejnih območij, ki so bila v tem prostoru že v preteklosti izrazito gospodarsko in socialno depresivna. Glede na problematiko približevanja Evropski skupnosti simpozij tudi ni mogel spregledati ekološke problematike. Delež slovenskih referentov (Černe, Kušar, Pak, Plut) je bil kar velik in je še posebej izstopal v razpravah v katerih se je izpostavila nujnost nadaljevanja podobnih strokovnih sestankov tudi v drugih obravnavanih regijah.

Simpozij je bil, ob močni podpori rektorja Univerze in dekana Priradoslovno matematične fakultete, pa tudi občin Tuzla in Lukavac, po katerih je udeležence vodila krajša ekskurzija, v okolju izredno pozorno sprejet. Zanimanje za obravnavano problematiko bo nedvomno povečal tudi zbornik referatov in projekt, v katerem naj bi strokovnjaki z Oddelka za geografijo Filozofske fakultete iz Ljubljane sodelovali pri preučevanju regionalno razvojne problematike Tuzlanske kotline.

Mirko Pak